

FARVÆL 2017

Nú er aftur ársskifti fyri framman, og vit fara nú at leggja 2017 aftur um okkum. Líka so væl, sum vit kunnu siga, at nógv fer at henda komandi árið, kunnu vit eisini staðfesta, at 2017 hevur verið eitt hendingaríkt ár. Hugsu vit 12 mánaðir aftur, kunnu vit ásanna, at nógv er hent bæði við tí persónliga og tí samfelagsliga.

Politikkur hevur fyllt óvanliga nógv í farna ári. Góð tvey ár eru síðani løgtingsval, og meira enn eitt ár síðani kommunuval, men hóast hetta hevur fiskivinnunýskipanin skapt politiskt kjak á øllum hugsandi pallum í samfelagnum. Fólk, sum ikki eru von við at luttaka í politiskum kjaki, hava havt meiningar, og stundum hevur kjakið verið hart. Fiskivinnunýskipanin hevur til endamáls at broyta vinnugrundarlagið undir føroyska samfelagnum, og tá summi standa til at missa og onnur til at fáa er viður lagdur á bálið.

Árið endaði við, at fiskivinnunýskipan var samtykt, og hóast langt er frá upprunaliga uppskotinum til endaligu semjuna, nertir nýskipanin við týðandi partar av virkseminum í fiskivinnuni. Bæði vinnulívsfólk, politikarar og onnur hava ilt við at hava fult yvirlit yvir broytingarnar, og hvørjar avleiðingar tær fáa, og nógv verður nú lagt upp til umsitingina í fiskimálaráðnum at skipa við kunngerðum.

Ferðin á búskapinum er vaksin enn meira í ár, og arbeiðsloysið minkar støðugt. Virkseimið í samfelagnum er so nógv sum sjáldan, og tað sæst aftur á flestu samfelagsøkjum og nógvastaðni kring landið. Stórar almennar og privatar íløgur seta enn ferð á búskapin. Framgongdin í fiski- og alivinnuni er týðandi partur av framgongdini, og støðugt verður tosað um, at ferðin má tálmast nakað, men nú vit fara inn í 2018, kunnu vit siga, at tað er við fótinum á spidararum.

Góðar tíðir, lægri prísir og broytt ferðamynstur hava gjørt, at føroyingar ferðast sum ongantið, og fólk ferðast sum ongantið til Føroya at fáa serstakar upplivingar í fjarskotna oyggjalandinum í norði. Ferðavinnan veksur støðugt, og tað skapar bæði møguleikar og avbjóðingar. Stundum kann nógva fremmanda ferðslan skapa órógv hjá lokalfólki, men ferðavinnan er eisini við til at skapa tilboð í samfelagnum, sum vit annars ikki høvdu havt. Nú eru fleiri ætlanir um at byggja út og byggja nýtt innan hotellvinnuna í Føroyum. Líkt er til, at vøksturin í ferðavinnuni fer at halda fram komandi árin.

Ítróttarárið hevur verið gott, og føroyingar kunnu fegnast um fleiri stór avrik innan fleiri ítróttargreinir. Fótbólturin er sum vera man størsta ítróttargrein, og fleiri sterk avrik hava verið í altjóða kappingum. Eisini í øðrum

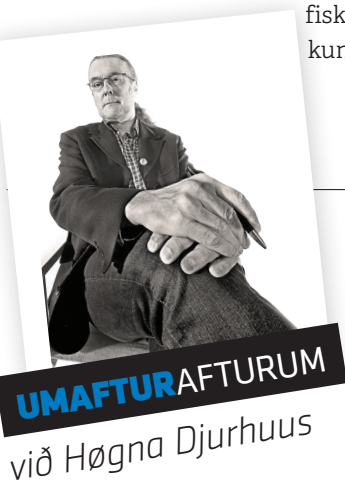
ítróttargreinum gera føroysk ítróttarfolk vart við seg á høgum á altjóða stigi. Í grundini átti tað ikki latið seg gjørt, at land við bert 50.000 íbúgvum megna at luttaka í so nógvum ítróttargreinum á høgum stigi, men hjá føroyingum eru hugburðurin, at alt kann gerast enn betri, og tað ber til at koma enn longri í komandi árum.

Í hesum nýggjársblaði fara vit á ferð ígjøgnum farna árið. Hetta er ikki ein altumfatandi uppgerð av øllum tí stóra og smáa, sum hendi í 2017, men heldur ein kavalkada av tí, sum Sosialurin sum blað hevði at bjóða sínum lesarum. Vit taka fram onkrar markantar greinar frá 2017 og taka ymsar smærri og størri hendingar frá árinum við. Vit taka saman um ítróttarárið, og eisini rógva vit aftur á ymiskar útsagnir frá fólki. Vónandi gevur hetta eitt inntrykk av einum sera fjølbroyttum blaði, sum kemur út triggjar ferðir um vikuna.

Við hesum Nýggjársblaði vil Sosialurin ynskja øllum sínum lesarum eitt gott og eydnuberandi nýggjár. Vit síggjast í 2018!

Gott nýggjár!
Sosialurin

Eittans tal verður skift

hit happens. Twice every year.

Tú hevur júst bart teg ígjøgnum jólini, skaðilig fyri fólkaheilsuna og kollektiv sinnissjúka, og tveitt tey burtur, so kemur eitt nýtt ár, sum hesa ferð hevur P-talið 01.01.18-000.

Alt nýtt er verri enn tað gamla, tað sum var og riggaði so nøkumlunda.

Allar broytingar gera tað, sum verður broytt, verri. Uttan undantak.

Nú fer 2017 við øllum sínum býttleika og fanansskapi. Og 2018 kemur, og alt verður eitt vet verri. Einkí er so ringt, at tað kann ikki gerast verri.

Har norðuri í Korea standa rektirnar klárar at skjóta nýggjárs-aftan. Kim festir í fjúsið við sínari marglætisdýru Havanasigar,

áðrenn nýggjárskeningin í árgangskonjakki gerst ov stór.

Vit standa á gáttini og gána inn í nýggja árið, sum er har í myrkurinum og illveðrinum.

Veðurlagsbroytingar. Hví eru tær ikki góðar? Veðurlagsbroytingar er eitt neiligt orð. Hjá okkum er veðrið oftast ringt, so her eru ongar broytingar sum so.

Tak heldur heimasíðurnar. Heimasíður verða broyttar, tá tú hevur lært at brúka tær og leita og finna á teimum. Tær hjálpa tær. Eru ein stuðul.

Tá tær eru broyttar, alt verður broytt, bara fyri broytingina, finnur tú einki á teimum.

Hjá okkum gongur alt so seint, allar nýskipanir eru vorðnar gamlar, tá tær endiliga verða samtyktar, tó ikki so gamlar, at tær er vorðnar fólkapensjónistar. Tær eru fyritið-

arpensjónistar og fáa betri kor.

Okkum nýtist ikki at velja ársins orð. Vit kunnu velja ársins orð fimta hvørt ár. Tað er ivaleyst, tí orðini stóðast væl. Tey kunnu brúkast í nøkur ár.

Ársins orð er gamalt, øgiliga gamalt. Tað er frá hinari øldini. Vit skulu vindast í gongd sum ein bilur fyrrapartin í hinari øldini.

Tvætl og knarr. Latið okkum gleða okkum til eitt nýtt ár. Tí tað verður enn eitt tannár, 18 verður sum 17. Hóast 18 er árið, fólk gerast myndug, gerst Føroya fólk ikki myndugt í 18.

Men 18 verður annars sum 17. Kríggj, neyð og armóð, sjúkur og mótmæli og kærur. Politisk lyfti upp í spanir og politiskt møsn upp í baljur. Vit gleða okkum til 18, vit, sum ikki leggja í broytingar.

Okkum, sum dámar tað verandi,

síggja allar neyðrakketirnar hvørva so líðandi inn í 18. Og so er alt, sum tað var. Fanansskapurin verður hin sami. Hann doyir ongantið. Fær onga grøv við nummari ella árstali.

Vit fara ennisbrótt inn í 2018, ganga okkum ikki føst, hyggja ikki aftur um bak. Hví skulu vit tað? 2018 verður sum 2017. Vit hyggja fram í bølaniðu.

Hví so pessimistiskur? Nei, eg eri realistiskur. Og er tað ikki bara gott, at 18 verður sum 17?

Vit eru væl á veg og væl fyríreikað. Handan gamla myndin um ársskiftið, har ein oldingi er farandi árið og ein nýføðingur komandi, hvørgin hevur skil, ja, hon er gomul komin og farin.

Í okkara talgildu døgum er myndin bara ein strika, grøn, sigur onkur. Eg sigi svørt. Og tað er bara at fylgja strikuni. Har, sum

ælabogin endar ella byrjar, er gull ella bitcoin, siga tey. Svarta strikan endar í onkrum svørtum.

Stóri spurningurin er, hvat fólk vænta sær av nýggja árinum. Eg vænti mær einki, púrt einki. So verði eg ikki vónsvikin. Og eg sigi tað sama um eitt ár, um tvey ár, um...øll árin, sum eru eftir.

Vit fara út á midnátt nýggjárs-aftan og siga góða nátt og góðan morgun. Og fara í song.

Shit happens. Eitt nýtt ár er á veg. Troðkar deyðan úr durunum.

Árið skiftir eittans tal og undirbuksur. Tað er alt. So segði hon: shit happens. Shit happens.